

Nr 266.

Ankom till riksdagens kansli den 5 november 1946 kl. 1 em.

Utlåtande i anledning av Kungl. Maj:ts proposition angående anordnande av lokaler för överståthållarämbetet.

(4:e avd.)

I propositionen nr 352 har Kungl. Maj:t, under återopande av bilagt utdrag av statsrådsprotokollet över kommunikationsärenden för den 11 oktober 1946, föreslagit riksdagen att till Anordnande av lokaler för överståthållarämbetet å tilläggsstat I till riksstaten för budgetåret 1946/47 anvisa ett investeringsanslag av 1 000 000 kronor.

Frågan om anskaffande av nya och utökade lokaler åt överståthållarämbetet har sedan länge varit aktuell. På uppdrag av Kungl. Maj:t den 24 oktober 1941 verkställde byggnadsstyrelsen i samråd med överståthållarämbetet vissa utredningar i ärendet. Av dessa framgick att gamla garnisonssjukhuset å Kungsholmen vore den enda kronan tillhöriga byggnad, som lämpligen kunde komma i fråga att användas såsom ämbetshus för överståthållarämbetet. Enär emellertid denna byggnad då icke kunde bliva disponibel för ändamålet, inköptes den i hörnet av Brunkebergs- och Beridarbangatorna belägna fastigheten nr 17 i kvarteret Skansen och inreddes i denna lokaler åt vissa delar av överståthållarämbetet. Såsom framgår av propositionen 1942: 281 avsågs emellertid icke, att denna anordning skulle utgöra en slutlig lösning av lokalfrågan.

I skrivelse den 23 februari 1946 erinrar *överståthållarämbetet* om att Kungl. Maj:t anbefallt ämbetet att utreda frågan om överförande till en statlig avdelning inom ämbetet av de bestyr med taxeringsarbetet och därmed sammanhängande uppgifter, vilka i länen i vad gäller vissa magistratsstäder ankomma å länsstyrelserna. Ämbetet hade med anledning av detta utredningsuppdrag rådgjort med byggnadsstyrelsen och därvid funnit, att erforderliga utrymmen för en förstatligad taxeringsavdelning icke kunde beredas inom fastigheten vid Beridarbangatan.

I detta läge, fortsätter överståthållarämbetet, syntes böra till förnyat övervägande upptagas frågan, huruvida icke den av garnisonssjukhuset disponerade fastigheten skulle kunna ställas till ämbetets förfogande i så god tid, att densamma, efter erforderliga reparationer, kunde tagas i anspråk redan

från och med den 1 januari 1948. Då Södersjukhuset under år 1946 eller närmast följande år avsåges bliva fullständigt utbyggt, torde måhända möjlighet föreligga att för garnisonssjukhuset ställa erforderligt utrymme till förfogande vid Karolinska sjukhuset. Beläggningen vid garnisonssjukhuset borde ju även hava icke oväsentligt nedgått efter upphörandet av den militära beredskapen.

I skrivelse den 19 september 1946 har *byggnadsstyrelsen* framlagt resultatet av anbefalld utredning rörande ämbetets lokalfråga. Denna hade, meddelar styrelsen, givit vid handen, att garnisonssjukhuset med tillhörande markområde jämväl med hänsyn till belägenheten inom staden vore väl ägnat till förläggning av överståthållarämbetet.

Byggnadsstyrelsen hemställer, att gamla garnisonssjukhuset måtte ställas till överståthållarämbetets disposition såsom ämbetshus, när detsamma kunde frigöras från sin nuvarande uppgift för den militära sjukvården, att en särskild byggnad för överståthållarämbetets skatteavdelning uppfördes därintill å sjukhustomten samt slutligen att ett belopp av 1 000 000 kronor måtte av innevarande års höstriksdag anvisas för uppgörande av ritningar och påbörjande av ifrågavarande byggnadsföretag, som i sin helhet kostnadsberäknats till 2 600 000 kronor. Skulle garnisonssjukhuset icke omedelbart kunna ställas till förfogande, vore det likväl önskvärt att arbetena med uppförandet av nybyggnaden för skatteavdelningen igångsattes. Den del av nämnda avdelning, som tänkts förlagd till det nuvarande garnisonssjukhuset, skulle då tillfälligt kunna inrymmas i de reservrum, som planerats i den för skatteavdelningen i övrigt avsedda särskilda nybyggnaden.

Departementschefen har anfört följande.

Överståthållarämbetets lokalfråga erhöll en provisorisk lösning år 1942, då riksdagen (skrivelsen nr 331) med bifall till Kungl. Maj:ts därom framlagda förslag anvisade medel till inköp av den i närheten av Brunkebergstorg belägna fastigheten nr 17 i kvarteret Skansen för ämbetets räkning. Det står redan nu klart, att detta provisorium inom en snar framtid måste avlösas av permanenta anordningar. Dels synes nämligen länsstyrelsen i Stockholms län, som även har sina lokaler i kvarteret Skansen, böra få sitt ytterligare utrymmesbehov täckt genom ianspråktagande av fastigheten nr 17 och dels erfordras större utrymmen för överståthållarämbetets räkning i samband med den förestående omorganisationen av ämbetet.

En förläggning av överståthållarämbetet till garnisonssjukhusets nuvarande byggnad på Kungsholmen har länge varit på tal. Redan år 1930 uttalades — i samband med statsmakternas principbeslut om uppförande av karolinska sjukhuset och garnisonssjukhusets sammanslagning med detta — att sjukhustomten på Kungsholmen, som vore synnerligen värdefull, torde kunna utnyttjas bättre för annat ändamål än för tillgodoseende av garnisonens sjukhusbehov. I likhet med byggnadsstyrelsen och överståthållarämbetet anser jag, att en lämplig lösning av ämbetets lokalfråga skulle vinnas genom ianspråktagande av garnisonssjukhusets fastighet för ändamålet. Jag förordar alltså, att sjukhusbyggnaden får undergå en härför erforderlig omändring, så snart den kan frigöras från sin nuvarande uppgift. Med behandlingen av frågan om medelsanvisning för ombyggnadsarbetena torde emellertid för närvarande böra anstå.

Däremot synas redan nu åtgärder böra vidtagas för att åt den planerade statliga taxeringsavdelningen, som i arbetshänseende blir ganska fristående, måtte beredas särskilda lokaler å garnisonssjukhusets tomt. Byggnadsstyrelsen har härutinnan föreslagit, att å tomtens västra del mellan sjukhuset och Norr Mälarstrand uppföres en byggnad i sex våningar med en till densamma ansluten tvåvånings flygel, samt har förutsatt, att även vissa å tomten befintliga äldre byggnader eventuellt skulle kunna disponeras för ändamålet.

Enligt vad jag inhämtat har emellertid inom byggnadsstyrelsen tillika övervägts en lösning av denna lokalfråga genom uppförandet av två lägre byggnader, förlagda den ena till tomtens västra och den andra till dess östra del. Då en sådan lösning synes äga betydande förtjänster ur estetisk synpunkt, anser jag densamma böra närmare övervägas innan slutlig ställning tages till frågan om dessa ämbetslokalers utformning.

Då det emellertid av flera anledningar är angeläget, att den planerade skatteavdelningen snarast möjligt erhåller tillfredsställande lokaler, torde redan nu anslag för ändamålet böra äskas av riksdagen, och torde det sedermera få ankomma på Kungl. Maj:t att närmare besluta i byggnadsfrågan. En i enlighet med byggnadsstyrelsens nu föreliggande förslag uppförd sexvånings byggnad jämte flygel har beräknats kosta 2 600 000 kronor, och enligt vad för mig uppgivits skulle en lösning av frågan enligt alternativet med två lägre byggnader troligen icke medföra någon mera betydande kostnadsökning. För uppgörande av ritningar och byggnadsföretagets påbörjande torde å tilläggsstat för innevarande budgetår böra anvisas 1 000 000 kronor.

Utskottet.

Kungl. Maj:ts förslag avser fattande av principbeslut om ianspråktagande efter erforderlig, till 925 000 kronor kostnadsberäknad ombyggnad av garnisonssjukhuset i Stockholm för överståthållarämbetets räkning ävensom om uppförande för en kostnad av 2 600 000 kronor av en nybyggnad (eventuellt två mindre nybyggnader) å garnisonssjukhusets tomt för den del av ämbetet — den planerade skatteavdelningen — som icke kan inrymmas i garnisonssjukhusets nuvarande byggnad. Utskottet har funnit en lösning av överståthållarämbetets lokalfråga i enlighet med detta förslag ändamålsenlig och tillstyrker, att under innevarande budgetår erforderliga medel för dess genomförande, 1 000 000 kronor, anvisas.

Utskottet hemställer alltså,

att riksdagen må till *Anordnande av lokaler för överståthållarämbetet* å tilläggsstat I till riksstaten för budgetåret 1946/47 under statens allmänna fastighetsfond anvisa ett investeringsanslag av 1 000 000 kronor.

Stockholm den 5 november 1946.

På statsutskottets vägnar:

J. B. JOHANSSON.

Närvarande: se under utlåtandet nr 265.